

MINDEN, MI ÉL

Di - csér-lek Té - ged,

Min-den mi él csak Té-ged hir - det, Min-den di-csér, mert mind a mű - ved.

di - csér-lek én,

Az-zal hogy él ezt zen-gi Né - ked: Di-csér-lek én, di-csér-lek Té - ged!

Á - - - á...

Di-csér az ég, nap, hold és csil-la-gok, Fény és sö-tét, nap, éj és haj-na-lok.

meg-any-nyi dal - lal.

Di-csér a szél, fel-hó és hó-vi-har, A víz, s_a tűz meg-any-nyi tiszt-ta dal - lal.

Di - csér-lek én.

Di - csér-lek én.

Dicsér a föld, dicséri szent Neved,
Mint jó anyánk, táplál, s ad eledelt.
Virág, gyümölcs, zöld fű, fa, hegyvidék,
Tó és folyó, síkság és büszke bérc.

A nagy világ létével énekel,
szavunkra vár, hogy hozzád megtérjen,
Dicsérjük hát, Királyunk nagy nevét,
Zenged velünk: "Nagy Isten, áldott légy!"